

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Petdesetletnica preporoda slovenske književnosti.

tr.— Naši politični in književni odnosi razvijajo se danes tako, kakor da ne bi več znali, kaj se je vršilo prejšnja desetletja. Radi pozablamo velikih vodilnih idej, na katerih se je osnovalo naše politično in književno življenje in delovanje, in tudi se ne borimo več s tistim ognjem za te ideje, kakor naši prvoboritelji. Slovenci imamo paziti na dva prevažna momenta v svojem življenju. Jeden moment je političnega značenja, drugi pa književnega. Prvega dosegamo, drugega smo dosegli: politično se borimo za ideal naših probuditeljev, namreč za združeno Slovenijo, književno pa smo se združili v jeziku in v vseh književnih težnjah.

Letos bode ravno petdeset let, kar se je preporodila slovenska književnost. Dne 5. julija leta 1843., to je ravno na dan svetih slovanskih blagovestnikov Cirila in Metoda, izšla je prva številka Bleiweisovih „Novic“, s katerimi se je doseglo mnogo. Z ustanovitvijo „Novic“ postala je Ljubljana naše politično središče. To potrebo spoznali so vsi Slovenci ter so jeli postopati uzajemno. Za kulturno naše delovanje pa so imele „Novice“ še več pomena in važnosti. „Novice“ jele so se dejanski potegovati za program osnove naše književnosti, Primoža Trubarja, ki je prvi spoznal in naglašal potrebo združenja vseh Slovencev. Trubar je legel v grob s tem programom in dolgo po njem ni bilo moža, ki bi kvišku dvignil prapor združenja, ki bi pokazal Slovincem pot do tega združenja. Še za Bleiweisove dobe, to je o postanku „Novic“, vladala je v nas nezloga. Bohoričica, metelčica in celo danjčica borile so se za prvaštvo. V jeziku vladal je partikularizem. Šele ko je prišel Janez Bleiweis in je uvedel gajico pri nas, strmoglavil je z ojo partikulariste, združil je Slovence v književnem jeziku, a našo belo Ljubljano proglasili so rodoljubi za književno središče vsega slovenskega naroda. Neizmerna je ta zasluga za nas in toli važna, da je ne moremo zadosti oceniti. Šele posledice Bleiweisovih pridobitev pokazale so nam v naših dneh, kolike važnosti je duševno združenje. Saj je znano, kako je ves znanstveni aparat delal za to, da bi se odce-

pili jugoslovanski jeziki in da bi se narodu ucepilo prepričanje, da je n. pr. hrvaški jezik kaj posebnega, da je srbski jezik kaj posebnega in da je slovenski jezik čisto kaj posebnega. In vse to se je osnovalo na nedolžnih besedih: kaj, ča, što. In ni čudo! Saj nam še danes hočejo usiliti jezik „bosenski“, „hercegovinski“ in „črnogorski“. Ni še temu dolgo, da se je slovenskemu pisatelju očitalo in v greh štel, ako je rabil kako hrvaško besedo, češ da je „uzmal“, t. j. da je kradel! Tako so nam hoteli našo celokupnost razdejeti ter nas oddeliti v skupine, katere baje ne spadajo skupaj. Toda prišla je slovanska vzajemnost, ki se je porodila na temelju spoznanja istega roda, iste krvi, istih običajev in istega jezika, in ta vzajemnost jela je združevati ono, kar so prej razdruževali naši nasprotniki. Danes smo celo prišli tako daleč, da smo ne samo spoznali mi, ampak da je to spoznanje prodrlo v vse slojeve našega naroda, da smo ne samo mi prebivalci slovenskih pokrajin jednorodni in jednokrvni člani jedne skupine, nego da nas od bratov Hrvatov deli samo Sotla, ne pa jezik. To prepričanje, ki prešinja nas in naše brate preko Sotle, je sad one tendencije, katera je nas književno združila in katera vodi tako daleko, da nas tudi spaja z vsemi slovanskimi rodovi.

Ako se oziramo danes na petdesetletno dobo kulturnega delovanja, smemo s ponosom potrditi, da je pot, ki je odkazana našemu književnemu delovanju in razvijanju, prava in do pravega cilja vodeča. V znamenju književnega združenja vidimo kažipot v vsem javnem delovanju. Le na ta način krepile se bodo naše težnje, le na podlagi tega načela bomo veljali vsaj nekaj, ker brez tega načela smo ničla v svetovnem gibanju.

Mi praznujemo torej letos petdesetletnico svojega književnega in smemo reči tudi kulturnega preporoda. Kakor da bi slučaj hotel, poslal je dični Janez Bleiweis ravno na god svetih slovanskih blagovestnikov prvo številko novega glasila Slovincem, na god svetih bratov Cirila in Metoda, katerih imena sta naš program. Petdeset let je temu! In kako bomo praznovali svoj preporod? „Slovenci, ne pozabite, da ste sinovi matere Slave“, zaklical nam je vladika Slomšek; Slovenci, ne pozabite, tako

jim kliče mo, da ste to, kar ste postali in pridobili, postali in pridobili le s tem, da ste se čutili sinove jedne matere Slave. Osnuje naj se poseben odbor, slovenski razumniki združite se in proslavite ta velevažni kulturni moment tako dostojno, kakor so ga proslavili pred nami naši bratje Hrvati.

Deželni zbor kranjski.

XIV. (popoludanska) seja dne 13. maja 1893. leta.

Ob 3. uri nadaljevala se je ob 1. uri pretrgana seja. Predno se je prestopilo na dnevni red, naznačil je posl. Šuklje nujni predlog, kateri je podpisalo 14 narodnih poslancev, glaseč se:

Vis. dež. zbor naj sklene:

a) Ker se vsled mnogih dodatnih kreditov, dovoljenih tekom tega sesijskega oddelka, kaže izdaten primanjkljaj nasproti svoječasemu proračunu deželnega zaklada za leto 1893., pooblašča se dež. odbor, da pokrije primanjkljaj iz blagajničnih preostankov, oziroma potom kreditne operacije, katera pa ne sme prekoračiti svoto 50.000. gld.

b) Kredit, dovoljen pod XIII. poglavjem, 1. naslovom „Potrebščine“ deželnega zaklada ter namenjen za „podpore po uimah poškodovanim“ zveksa se od 4.000 gld. na 6.000 gld.

Po kratkem utemeljevanji nujnosti in stvarnem utemeljevanji, v katerem je navedel posl. Šuklje v tem zasedanji dovoljene izdatne podpore, bil je predlog vzprejet brez ugovora.

Posl. dr. Tavčar poroča v imenu upravnega odseka o načrtu novele k zakonu z dne 26. oktobra 1887. l., dež. zak. št. 2, 1888. l., — agrarski zakon.

Prečitavši precej obsežno in utemeljeno poročilo, predlaga v imenu odseka:

V poročilu dež. odbora obsežni načrt novele k zakonu z dne 26. oktobra 1887 se vrača dež. odboru z nalogom, da ga — uvažuje kolikor mogoče pomisleke upravnega odseka in visoke vlade, in pred vsem uvažuje, da lokalne razmere za določene slučaje z vso silo zahtevajo upeljavo pravega in na vse strani določenega in natančno obmejenega sumarnega postopanja — primerno prestroji in v prihodnjem zasedanji k razpravi z nova predloži. — Predlog se vzprejme.

LISTEK.

Gostilna ob véliki cesti.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

(Dalje.)

— Kaj je, rekel je Akim, dvignivši glavo: — ali ni prišla?

— Prišla je, odgovoril je starček. Pri vratih stoji . . .

— No, pošlji jo sem.

Starček je šel ven, mignil Avdotji z roko, rekel ji: idi, in sedel zopet na klop. Avdotja je trepetaje odprla dveri, prestopila prag in obstala . . .

Akim jo je gledal.

— No, Arefjevna, začel je: — kaj bodeva zdaj delala?

— Kriva sem, zajecjlala je.

— Eb, Arefjevna, vsi smo grešni ljudje. Kaj bi govorili!

— On, zlodej, pogubil naju je oba, rekla je Avdotja z zvenečim glasom, in solze so se ji vlije po lici.

— Akim Semenič, tega ne puščaj tako, tirjaj novce od njega. Mene ti ni treba biti žal. Pripravljena

sem izreči pod prisego, da sem mu novce posodila. Lizabeta Prohorovna je bila pripravljena, najin dvor prodati, zato naju je oropal . . . Tirjaj novce od njega.

— Jaz ne smem tirjati novcev od njega, rekel je Akim mračno. — Obračunila sva.

Avdotja se je začudila.

— Kako to?

— Tako pač. Ali veš, nadaljeval je Akim, in oči so se mu zažarile: — ali veš, kje sem prebil noč? Ne veš? Pri Naumu v kleti, na rokah in nogah zvezan, kakor oven, tako sem prebil noč. Hotel sem mu hišo zažgati, toda zasačil me je, Naum namreč, jako okreten je. Danes pa se je pripravil, da me odpelje v mesto, a pomilostil me je; torej mi ne pristoj, da bi tirjal novce od njega. Kako pa naj tudi tirjam novce od njega . . . Kdaj sem pa vzel od tebe novce na posodo, rekel bo. Ali naj rečem, žena mi jih je iz podpolice vzela in odnesla tebi? Dà, dejal bo, tvoja žena. Arefjevna, ali ti ni nič do govorice? Molči raje, dejali ti bodo, molči.

— Kriva sem, Semenič, kriva, zašepetala je znova potrta Avdotja.

— O tem ne govoriva, rekel je Akim po

kratkem molku: ali kaj bodeva midva delala? Hiše zdaj nimava več . . . Novcev tudi ne . . .

— Bodeva že kako prebila, Akim Semenič, Lizabeto Prohorovno poprosiva, ona nama pomore, Kirilovna mi je obetala.

— Ne, Arefjevna, le sama jo prosi s Kirilovno vred, ve ste jagodici z istega polja. Poslušaj, kaj ti pravim: ti ostani tu, z Bogom; jaz ne ostanem. Sreča, da nimava otrok, sam pa menda ne bom poginil. Če je človek sam, ni reven.

— Semenič, ali nameravaš zopet blago prevažati?

Akim se je trpko zasmejal.

— Izvrsten voznik sem, res je Glej, našla si mladenčca. Ne, Arefjevna, to res ni prav, ženiti se, za to stvar starec ni. Jaz samo radi tega nečem tukaj ostati, ker nečem, da bi s prstom kazali za mano . . . ali razumeš? Molit pojdem za svoje grehe, Arefjevna, glej, tja pojdem.

— Kakšne grehe imaš, Semenič? rekla je Avdotja boječe.

— Jaz že vem zanje, žena.

— Komu boš pa mene ostavil, Semenič? Kako bom živela brez moža?

— Komu bom tebe ostavil? Eb, Arefjevna,

je za časa Costinega županovanja na mestnem magistratu razobesila prvič narodna trobojnica, — v deželnem zboru kranjskem, v državnem zboru, v trgovinski zbornici, v obrtnem društvu — sploh povsod, kjer je bilo treba zanesljivih značajev, delavnih mož in bistrih glav, dokler se ni prostovoljno odpovedal, da živi na starost mirno procu negotiis. O priliki petindvajsetletnega obstanka obrtnega pomožnega društva, katero vodi še sedaj, odlikoval ga je cesar z zlatim križcem za zasluge, najlepše odlikovanje pa je veliko spoštovanje, katero si je g. Horák stekel v vseh krogih. Čestilcem, ki so se včeraj poklonili slavljencu, se pridružujemo tudi mi in z nami ves narod slovenski in od srca želimo: Bog ohrani vrlega narodnjaka še mnogo let! —

Domače stvari.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Bolj ko kedaj je umesten ta poziv od današnjega dne naprej, ko bodo prve srebrne krone pričele rotati po svetu. Naj bi mu se torej vsak zaveden Slovenec, ki more utrpjeti vsaj jedno krono, dejansko odzval in prvo srebrno krono, ki mu pride v roke, poklonil prekornosti naši šolski družbi. Dobro bi bilo, če bi povsod kak rodoljub prevzel nabiranje takih darov.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) izročila je danes „Narodna Tiskarna“ v smislu sklepa zadnjega občnega zbora 200 kron ter postala tako pokroviteljica naše šolske družbe.

— (Volilni shod), kateri je sklical gosp. drž. poslanec dr. Ferjančič v nedeljo v Vipavi, bil je prav dobro obiskan ter se je gosp. poslancu temeljem njegovega poročila, katero priobčimo v jedni prihodnjih števil v celoti, izreklo zaupanje navzočih volilcev in zahvala. Vprašanji stavili sta se na g. poslanca le dve: od g. deželnega poslanca Lavrenčiča zaradi uravnave Vipavskih vodá in od g. župnika Hladnika zaradi ponarejanja vina.

— (Demonstracija proti narodnim barvam.) Omenili smo že v našem listu, kako netaktno sta se obnašala dva voditelja Ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva gledé venca s slovenskimi barvami, ki so ga poklonili nekateri gasilci svojemu umrlemu tovarišu Kavčiču. O tej zadevi se nam poročajo še nekatere podrobnosti. G. Gerber je zahteval celo, da se venec odnese iz sobe, kjer je ležal pokojnik na mrtvaškem odru, g. Doberlet pa je zahteval, da se mora venec zasuti v jamo, ker ni mogel zabraniti, da se je venec položil vsaj na krsto. Niti prošnje gosp. Schantla, vodje II. oddelka, niso omečile trdega nemškega srca Doberletovega. Ogorčeni gasilci so potem venec sbrnili. — Ta slučaj nam jasno kaže, kakšno mišljenje vlada vsaj v vodilnih krogih našega prostovoljnega gasilnega društva, ki pod firmo humanitarnosti žali narodni čut ogromne večine svojih društvenikov. Skrajni čas bi bilo pač, da se pokaže dotičnim gospodom, kako je treba v središču Slovenije spoštovati naš jezik in naše barve in zlasti se usojamo opozoriti na to naš slavní mestni zastop, ki tako radodarno podpira sicer prepotrebno, a po nepotrebnem naš jezik in narodnost prezirajoče društvo. Ne tajimo, da ima sedanje vodstvo zasluge za društvo in za povzdigo gasilstva v deželi sploh, a to mu še nikakor ne daje pravice, da dosledno pozablja zahteve najnavadnejšega takta. Nemško gasilno društvo l. 1893. v Ljubljani — to je pač pravi anakronizem, da ne rabimo ostreje besede.

— (Trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani) imelo je v nedeljo občni zbor ter razposlila sedaj svoje poročilo za l. 1892. Društvo je imelo lani 8 častnih, 49 podpornih in 512 pravih, vkupe 569 članov in 11 vajencev. Pri bolniškem oddelku je bilo lani 6581 gld. 74 kr. dohodkov, k katerim je prišteti še dobiček pri kur-sih raznih efektov v znesku 1495 gld. 53 kr., troškov pa 5158 gld. 03 kr., pri podpornem oddelku je bilo dohodkov 3447 gld. 87 kr., kursni dobiček je znašal 1899 gld. 41 kr., troškov pa je bilo 1353 gld. 55 kr. Društvo izdalo je torej v praviloma določene svrhe 5520 gld. 72 kr., vse imetje pa je koncem leta znašalo 85352 gld. 15 kr. H koncu naj še omenimo, da je to poročilo v dokaz posebne naklonjenosti napram slovenskim članom tiskano samo v nemškem jeziku.

— (Porotniki za drugo porotno zasedanje,) ki se prične dne 5. junija pri dež. kot porotnem sodišči v Ljubljani so bili izžrebani: Gg.

J. Svoboda, lekarnar; L. Černe, zlatar; A. Fröhlich, hišni posestnik; F. Pečnik, dež. uradnik; A. Putrich, gostilničar in hišni posestnik; A. Mikuž, trgovec in hišni posestnik; K. Till, trgovec; J. Jerman, trgovec in hišni posestnik; K. Hinterlechner, čevljarški mojster; Fr. Čuden, urar in zlatar; J. Kozak, mešar in hišni posestnik; M. Krenner, vodja stavbinske družbe; M. Pušnik, not. kandidat; J. Murnik, tajnik trg. zbornice in dež. odbornik; J. Kordik, poslovodja; J. Skofizh, trgovec; V. Nolli, stotnik v pokoji; O. Bamberg, posestnik tiskarne in tovarne; F. Faleschini, stavbinski mojster in hišni posestnik; P. Schleimer, hišni posestnik; J. Juvan, prevoznik in hišni posestnik; A. Ledenig, trgovec; J. Javor-nik, hišni posestnik; K. Altman, trg. knjigovodja; J. Pleiweis, hišni posestnik; Fr. Kaš, trgovec, vsi v Ljubljani. A. Krenner, hišni pos. in tovarnar v Škofji Loki; J. Stare, hišni pos. in pivarnar v Kamniku; M. Mayer, pivarnar; R. Krisper, trgovec; V. Globočnik, notar in J. Golob, gostilničar, vsi v Kranji. J. Levec, hišni posestnik v Mengišu; M. Brilej, trgovec in T. Fröhlich, pivarnar, oba na Vrhniki; A. Kravanja, posestnik in trgovec v Cerknici. Kot namestniki bili so izžrebani: Gg. Fr. Mulaček, trg. pomočnik; J. Malin, hišni posestnik; J. Vidic, vrvar in hišni posestnik; P. Velkovrh, trgovec z moko; F. Krasnik, knjigovodja; U. Zupanec, trg. pomočnik; Ig. Korošec, gostilničar in hišni posestnik; J. Mavec, pekovski mojster in hišni posestnik; J. Terpiac, prevoznik, gostilničar in hišni posestnik, vsi v Ljubljani.

— (Dolenjska železnica.) Generalno vodstvo drž. železnic dovolilo je podjetnikoma bratoma Redlich in Berger, da smeta začasno prevažati z lokomotivo material na progah kilometer 0 do 14, to je mej Ljubljano in Grosupljem in od kilometra 33 do 49 mej Grosupljem in Kočevjem. Ker sta mostova čez Ljubljano in čez Gruberjev kanal do malega dodelana, bode se torej pričel v kratkem lokomotivni promet na omenjenih progah.

— (Iz Begunj pri Cerknici) se nam piše: Tudi z Menišije je odšlo 2. t. m. nekaj ljudi v Ameriko. Bog jim daj obilo sreče! Kopanje za vodovod se je pri nas že pričelo. Delo je prevzel g. Lončarič, baje isterski Slovenec. Delavci so njegovi ožji rojaki. Spretni in čvrsti delavci so vsi, tako da delo hitro napreduje. V treh mesecih bode baje vse končano. Čast in hvala vsem, ki so pri-pomogli v to, da Meniševci dobimo pre-potrebne vode. — Lepo bišo Obrezovih dedičev v Cerknici je na javni dražbi kupil gosp. A. Kravanja, trgovec v Cerknici, rodom goriški Slovenec.

— (Iz Št. Jurija ob južni železnici) se nam piše: V nedeljo zborovala je pri „Cestnem Jožetu“ naša podružnica sv. Cirila in Metoda. Poleg domačih članov došlo je tudi nekaj gostov iz Celja, Žalca, Ljubljane itd. in zlasti lepo število odličnih narodnih dam. Vender smo iz Celja po vsej pravici pričakovali še večje udeležbe. Načelnik podružnice, veleposestnik g. Fr. Pisanec iz Vezovij otvoril je zborovanje s primernim govorom, v katerem je pozivljaj zlasti kmetsko prebivalstvo, naj se tesno oklene prepotrebne naše šolske družbe. Zares v srce pa nas je ogrel prekrasni govor gosp. župnika Al. Krefta iz Kalobij, ki je v gorečih besedah izvajal, da so nam v boju za narodni obstanek posebno potrebne štiri lastnosti: značajnost, pogum, delavnost in jedinstvo. Bog živi uzornega duhovnika in rodoljuba! G. dr. Rosina iz Celja navduševal je navzoči narod za družbo, slikajoč mu bedno stanje koroških rojakov-trpinov, katerim je v prvi vrsti namenjena naša pomoč. Po končanem zborovanju razveseljevali so nas domači gg. pevci s slovensko pesmijo. Za družbo nabral je pri shodu neumorni blagajnik g. Fr. Braunseis uštevši uplačano udnino 56 gld. Odbor volil se je per acclamationem stari, delegatom za glavno skupščino pa g. župnik Kreft.

— (Nova zmaga.) Pri občinski volitvi v Tokačevem pri Slatini zmagala je narodna stranka sijajno v vseh treh volilnih razredih. S tem je padla zadnja nemškutarska trdnjavnica v okolici Slatinski.

— (Novo bralno društvo.) C. kr. namestništvo v Gradci je z odlokom z dne 26. aprila t. l. dovolilo ustanovitev „Katoliškega slovenskega bralnega društva „Mir“ pri Veliki Nedelji.“

— (Novo gasilno društvo) ustanovilo se je v Logarovcih pri Ljutomeru. Novo društvo bode imelo slovensko poveljevanje; načelnikom je bil na občnem zboru voljen narodni posestnik g. J. Farkaš.

— (Okrajni odbor Celjski) kupil je letos devet bikov plemena z murskega polja ter jih izročil zanesljivim živinorejcem v okraju za plemenjenje in to za polovico lastnih troškov. V treh letih je okrajni zastop omislil okraju 25 bikov tega plemena.

— (Cesarjev dar.) Presvetli cesar je iz svoje zasebne blagajne daroval za pogorelce Zahomcem pri Podkloštru 1000 gld.

— (Razpisane službe.) Na Ljubljanski c. kr. strokovni šoli za lesni obrt razpisano je mesto učitelja za risanje z letno plačo 840 gld. Prosilcem se je izkazati, da so zmožni slovenščine. Prošnje do dne 15. junija na ministerstvo za bogočastje in pouk na Dunaji potom vodstva strokovne šole v Ljubljani. — Pri okrajnih sodiščih v Murau-u, Aflenzu in Liezenu izpraznjena so mesta okrajnih sodnikov. Prošnje do 28. t. m. pri predsedstvu okrožnega sodišča v Ljubnem (Leoben).

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Poljub je strup,) tako je vsaj pred kratkim dokazal neki zdravnik in s tem vzpodbudil slovečega italijanskega fiziologa in antropologa Lombrosa, da je začel preiskovati postanek in pomen poljuba. Ali so bile Lombrosove preiskave v tem oziru tudi praktične, izvedeti bo šele iz knjige, katero pripravlja. Toliko je gotovo, da se Lombroso zdi poljubovanje jako neumno, v čemer mu pritrdijo razni kanibalci, katerim so poljubi neznana stvar. Sicer pa je Lombroso, četudi sloveč učenjak, že star gospod in torej ne več dovzeten za sladkosti poljuba — tudi če bi ga dobil, kar pa ni prav verjetno.

* (Velik požar) uničil je tovarno za izdelovanje trakov v Saint Etienne. Škoda se ceni na dva milijona frankov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 16. maja. Namestništvo naznanja v posebnem razglasu, da so za volitve v občinski svet določeni nastopni dnovi: za IV. razred 29. t. m.; za III. razred 2. in 3. junij; za II. razred 5. junij; za I. razred 9. junij; za vseh šest volilnih okrajev v okolici 11. junij. — Progresovci so silno razburjeni, ker je za volitev IV. razreda določen samo jeden dan in to le od 8. ure zjutraj do 2. ure popoldne, dočim je doslej bilo navadno, da sta za volitev tega razreda bila določena dva dneva.

Dunaj 16. maja. „Wiener Ztg.“ naznanja zaroko nadvojvode Jožefa Avgušтина z bavarsko princezino Avgusto. — Delegaciji sklicani na dan 25. t. m. — „Vaterland“ javlja, da se vrne po prihodnjem konzistoriju nuncij Galimberti v Rim in da pride na njegovo mesto Monakovski nuncij Agliardi.

Praga 16. maja. Koncem včerajšnje seje dež. zbora naznanil dež. maršal, da se bo zaustavila proračunska debata in v sredo začela razprava o punkcijiški predlogi gledé Trutnova. Mladočehi se silovito uprli. Grof Schönborn kričal: To je škandal! na kar so Mladočehi odgovarjali z: Izdajalci! Veleposestniki so izdajalci! Hrup je bil tako velik, da je moral dež. maršal sejo zaključiti.

Praga 16. maja. V adresni komisiji utemeljeval Grégr svoj načrt. Veleposestniki predlagali, naj se prestopi na dnevni red, češ da bi bila adresa umestna samo ako bi bili tudi Nemci za državno pravo češko pridobljeni.

Linc 16. maja. V deželnem zboru nasvetoval Ebenhoch, naj se razveljavi vladni ukaz, da jednoletni prostovoljci ne smejo biti člani dijaških društev. Razprava o tem predlogu bo jutri.

Budimpešta 16. maja. V poslanski zbornici odgovoril ministerski predsednik Werkerle na interpelacijo Polonyijevo rekši, da ima vojno ministerstvo pravico prepovedati udeležbo pri kaki slavnosti.

Budimpešta 16. maja. Apponyi interpeliral domobranskega ministra, ali vzdržuje svoj ukaz, s katerim je domobrancem prepovedana udeležitev pri razkritju honvedskega spomenika, vzlic temu, da se je obljubilo, da ne bo političnih demonstracij.

Poročilo upr. odseka (poročal posl. dr. Tavčar) o § 3. letnega poročila dež. odbora: B. Agrarne razmere — vzelo se je na znanje.

Posl. Povše poroča v imenu upr. odseka o samostalnem predlogu poslanca Šukljeja o preskrbovanju kraških pokrajin s pitno vodo. Velika je resnosta videti na prvi hip, računati se, da bi vsa dela veljala do 500.000 gld., a podjetje je vredno napore dež. zbora in država gotovo ne bode odrekla svoje podpore. Upravni odsek predlaga:

Predlog posl. prof. Šukljeja in drugov o preskrbovanju kraških pokrajin s pitno vodo se izroči dež. odboru z naročilom, da izposluje pri visoki vladi kar najhitreje mogoče, da visokoista predloži državnemu zboru poseben načrt zakona za preskrbovanje kraških pokrajin s pitno vodo in sicer na podstavi, da se pokritje vrši po načinu državnega melioracijskega zaklada po prispevkih države, dežele in udeležencev.

Ko je posl. dr. Papež precej obširno podpisal predlog, se vzprejme brez ugovora.

Posl. dr. Tavčar poroča o predlogu c. kr. deželne agrarne komisije v Ljubljani zaradi pogodbe gledé nastavljenja potrebnega zemljemerskega osobja pri agrarnih operacijah. Ker je upravni odsek preverjen, da taka pogodba utegne vendar le kaj koristiti, predlaga: 1.) Naj se odobri predležeči načrt dogovora z nasvetovanimi spremembami, 2.) dež. odboru daje se pooblastilo, da sklene dogovor.

Predlog se vzprejme in se prestopi v podrobno razpravo dogovora, ki obsega 8 paragrafov.

§ 1. določuje, da dež. odbor kranjski prepušča nastavljanje za zemljemerska dela pri agrarnih operacijah potrebnega tehniškega osobja c. kr. dež. komisiji za agrarne operacije na Kranjskem pod pridržkom, da je za vsako nameravano nastavljenje posameznih tehničnih močij dobiti prej njegovo prireditve.

Istotako sme se službena odpoved kakemu nastavljenih tehnikov, kakor premestitev katerega teh tehnikov v drugo deželo zgoditi le sporazumno z deželnim odborom kranjskim.

§ 2. določuje, da se za plačevanje zemljemerskega osobja, za napravo morebiti še potrebnih zemljemerskih instrumentov in rekvizitov itd. dovoljuje c. kr. dež. komisiji za II. polletje l. 1893. neprekorajen kredit v znesku 7500 gld. in za leto 1894. in 1895. neprekorajen kredit letnih 15.000 gld.

§ 3. govori o načinu nakazovanja plačil in nagrad, za katere poslednje je treba pritrditve dež. odbora; § 4. o povračilu svot, izdanih na podstavi dovoljenih kreditov; § 5. o dolžnostih c. kr. dež. komisije gledé naznanil dež. odboru za nakazana plačila i. t. d.; § 6. o nadzorovalni pravici dež. odbora; § 7. o določitvi plačil zemljemercev in tehniških pomočnikov, poljskih doklad in potnih povračil; § 8. konečno določuje, da se prejemki od dež. odbora doslej nastavljenega zemljemerskega osobja z dnem 1. julija 1893. prevzemó na račun kredita, dovoljenega c. kr. deželnim komisiji za leto 1893. C. kr. dež. komisiji ostane prepuščeno, sedanje službene pogodbe tega osobja potom dogovora s tem osobjem primerno preurediti, eventualno v imenu dež. odbora službe odpovedati.

kako govoriš, res. Prav potreben ti je tak mož, kakor sem jaz, in še star ter uničen. Kako pa! Prebila si prej, prebodeš tudi naprej. In kar nama je še posestva ostalo, vzemi si je...

— Kakor veš, Semenič, rekla je Avdotja žalostno, ti to bolje veš.

— Res je. Samo ne misli, da se srdim na tebe, Arefjevna. Ne, čemu se srditi, ko stvari... Prej je bilo treba stvar premisliti. Jaz sam sem kriv in — kaznovan. (Akim je vzdihnil.) — Ni ga posla brez truda. Star sem že, čas je misliti na dušo. Sam Gospod me je izpametoval. Glej, jaz stari bedak sem hotel z mlado ženo srečno živeti... Ne, brate starče, ti raje moli, in z glavo bij ob zemljo, in trpi in posti se... Zdaj pa pojdi, mati moja. Zelo sem truden, zaspal bom nekoliko.

In Akim se je hropeč iztegnil na klopi.

Avdotja je začetkoma hotela nekaj reči, stala je, pogledala ga, obrnila se in odšla... Ni pričakovala, da se bo stvar tako gladko izvršila.

— Kaj, ali te ni pretepel? vprašal jo je Petrovič, sedeč ves zguban na klopici, ko mu je prišla vstrie. Avdotja je šla molče mimo. — Glej, ni je tepel, rekel je stari za se, nasmehnil se, razmršil brado in ponjuhal duhana. (Konec prih.)

Vse določbe dogovora so se vzprejele z nasvetovanimi spremembami.

Potem se je vzprejela še nastopna resolucija:

Dež. odboru se naroča, da dogovora prej ne sklene, dokler mu niso podane vse garancije, da se s pričetkom leta 1894. ustanovi tretji krajni komisarijat; istotako se mu naroča, da svojega v § 1. tega dogovora pridržanega pritrdjenja nikdar ne izreče, če ni dokazano, da je dotična osoba večša slovenskemu, ali kakemu drugemu slovanskemu jeziku in nemškemu jeziku v besedi in pisavi.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. maja.

Deželni zbor češki.

V včerajšnji seji deželnega zbora češkega stavili so poslanci dr. Vašaty in tovariši predlog, naj se za dežele krone češke ustanovi posebno najvišje sodišče v Pragi. Predlagatelji se sklicujejo: na dež. red iz l. 1627., kateri jamči deželam češke krone popolno samostalnost, torej tudi v pravosodji; potem na to, da je okrožje apelacijskega sodišča v Pragi do konca 18. stoletja obsegalo razen Češke tudi Moravo in Šlesko; da se je pozneje pravosodje centraliziralo ne da bi bile to dovolile češke dežele; da se pri najvišjem sodišču na Dunaji ne spoštuje čl. XIX drž. osn. zak.; da je vlada pri tem sodišču izključila češki jezik in je predsednik Stremayr s svojo naredbo z dné 5. decembra 1892 storil narodu češkemu sramoto, imenujoč njegov jezik tujim.

— V včerajšnji seji razdelilo se je poslancem tudi poročilo odseka za okrajne in občinske zadeve gledé vladne predloge o ustanovitvi okrožnega sodišča v Trutnovu. Ker v odseku ni dobil potrebne večine niti vladni predlog, niti predlog posl. Trkala, niti predlog Mladočehov, podali so Trkal, dr. Pacak in Plener za vsako stranko posebno minoritetni predlog. Ker ima deželni zbor rešiti še deželni proračun, ni verjetno, da pridejo punkcijske predloge še v tem zasedanju v posvetovanje.

Hrvatske razmere.

Včeraj smo povedali, da so se Zagrebški uradniki „prostovoljno“ sešli na poseben shod in tam „prostovoljno“ izjavili, da so iz prepričanja Madjarom. Kolike vrednosti je ta prostovoljna izjava, vidi se iz tega, da so že nekateri udeležniki doposlali „Hrvatski“ doneske za dom dra. Starčevića. To je jasen dokaz, kako prostovoljno so se sešli uradniki. — Javili smo tudi včeraj, da je bil odstavljen vodja orfanotrofije dr. Matina, ker je agitiral za opozicijskega kandidata. Ista usoda zadela je tudi kateheta dra. L. Jambrečkovića, ker je glasoval za opozicijskega kandidata. Iz tega je vidno, kako volilno svobodo imajo hrvatski uradniki in kako opravičeno je začudenje, da so take razmere sploh mogoče v habsburški monarhiji. Vzlic temu pa, da na uradnike, naj so še tako dobri rodoljubi, ni moči računati pri volitvi v prvem volilnem razredu in je torej madjaronskemu kandidatu — kakor se čuje, kandidiral bo zopet transfuga dr. Pliverić — večina skoro zagotovljena, vzlic temu postavila je opozicija po želji neodvisnega prebivalstva tudi v tem okraju svojega kandidata in to v osebi prof. Tadeja Smičiklase, slovečega in v vseh krogih jako popularnega zgodovinarja.

Razkritje honvedskega spomenika.

Najboljši prijatelji Madjarov priznavajo, da se utegnejo v nedeljo pri razkritju honvedskega spomenika v Budimpešti primeriti neljube demonstracije, vzlic temu, da se je vlada na vse mogoče načine trudila, da bi to preprečila. Madjari so silno razburjeni, ker bo parlament pri razkritju zastopan samo po majhni deputaciji, še bolj pa jih jezi, da od vlade nihče ne bo prišel in da je vojno ministerstvo prepovedalo častnikom in vojakom, tudi honvedskim, udeležiti se slavnosti. Ker so Madjari ne samo jako občutni, ampak tudi nebrzdani, je lahko mogoče, da se v nedeljo kaj primeri, kar bi moglo biti usodepolnega pomena.

Vnanje države.

Srbske novice.

Radikalci so že postavili svoje kandidate za večino okrajev in se marljivo pripravljajo za volitev v skupščino. V Belemgradu kandidira zopet Pasić. — Volilci Beligradske izrekli so na posebnem shodu novemu načelstvu zaupanje; karakteristično je to, da je prišlo na shod nekaj takih volilcev, ki so prej agitirali za liberalce, sedaj pa glasovali za zaupnico radikalnemu načelstvu. — V četrtek se pelje kralj Aleksander iz Požarevca v Kladovo, kjer se snide s svojo materjo, kraljico Natalijo. Kralj in kraljica ostaneta v Kladovu tri dni. Kdaj pride Natalija v Beligrad, še ni določeno, a čuje se, da še prej, nego se bo sešla narodna skupščina.

Bolgarsko sobranje.

Včeraj je bilo bolgarsko sobranje ob navzočnosti Ferdinanda Koburžana in njegove soproge slovesno otvorjeno. Predvčeršnjim je bila slovesna služba božja. Prebivalstvo je prirejalo Koburžanu in soprogi njegovi glasne ovacije, zvečer pa veliko

bakljado. Da zna Stambulov take stvari s pomočjo orožnikov in biričev jako spretno uprizarjati, to je pokazal že večkrat. Poslanci imeli so pred otvoritveno sejo zaupno posvetovanje in kot kandidata za predsedstvo nominalni Petkova, za podpredsedstvo pa Antonova.

Francija in Nizozemska.

Berolinski vladni krogi so močno vznemirjeni. Nizozemci poznajo pohlepnost, s katero gleda nanje Nemčija in ker ne želé postati deležni dobrot nemškega državljanstva, iščejo zaslombe pri Franciji. Berolinski listi vedó povedati, da inspirirajo francoski častniki nizozemske trdnjave, in sicer na povabilo nizozemske vlade. Tako je francoski polkovnik Haillet v spremstvu generala Krombauta, poveljnika nizozemskega ženijskega oddelka, in polkovnika Eeka, predstojnika oddelka za trdnjave v nizozemskem vojnem ministerstvu, natančno ogledal Amsterdamsko trdnjavo, v katero ne smejo brez ministerskega dovoljenja niti nizozemski častniki. Neka francoska ladija je prišla z dovoljenjem nizozemskega ministerstva v Zuidersko jezero in častniki te ladije merijo tam dan na dan, kako zagotoviti jezero z novimi trdnjavami še bolj nego je že. Zveza mej Francijo in Nizozemsko bila bi velikanske važnosti v slučaju nemško-francoske vojne, ker bi tako bilo Francozom mogoče operirati proti ustju Wesera in Labe.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 16. maja. [Izv. dop.] (Ivan

N. Horák.) Včeraj praznoval je jeden najodličnejših slovenskih rodoljubov, Ljubljanski meščan in posestnik gospod Ivan N. Horák svoj osemdeseti rojstni dan. Redka starost in redka slavnost! Malokomu je usoda tako mila, da se more zdrav in trden na dubu in telesu ozirati na tako dolgo dobo občekoristnega in uspešnega delovanja. Z gospodom Horakom pa včerajšnjega dneva niso praznovali samo njegovi bližnji sorodniki, ne samo Ljubljanski meščani, mej katerimi je on jeden najodličnejših, ampak sploh vsi narodni krogi, kateri poznajo zasluge slavljenceve za slovensko stvar. Več kakor petdeset let je tega, kar je prišel korenjak Moravan Jan Horák v naše stolno mesto in začel tukaj izvrševati rokovičarsko obrt. S svojo vestnostjo, marljivostjo in poštenostjo pomagal si je kmalu do posebnega ugleda v obrtnih in sploh narodnih krogih, kajti skromni rokovičar ni bil samo izvrsten obrtnik, ampak tudi navdušen Slovan in goreč rodoljub ter se je koj iz začetka svojega bivanja mej Slovenci oklenil z vso ljubeznijo narodne stranke in jej ostal zvest do današnjega dné. Tedaj je vladal v Ljubljani najgrši nemškutarski birokratizem, kateremu je mrzilo vse, kar je bilo slovenskega. Horák je tedaj začel nagovarjati Ljubljanske obrtnike, naj ne zatajujejo svoje narodnosti, naj se upro nemškemu birokratizmu in naj skrbé za svoje gmočno blagostanje neodvisno od vladajočih krogov. Horák je tedaj deloval na to, da si obrtniki ustanové svoje posebno pomožno društvo in posrečilo se mu je. Šestintrideset let je tega, kar imajo Ljubljanski obrtniki svoje pomožno društvo, drugo v celi Avstriji. Koliko je to društvo v teku teh let pomoglo in koristilo obrtnikom, tega ni možno popisati z besedami, v to bi bilo izpisati vse društvene knjige. To društvo je pravi spomenik Horákovemu delovanju — s tem je rečeno dovolj. S takim delovanjem pridobil si je slavljence splošno spoštovanje in zaupanje, postal je voditelj narodnih meščanov in veren sodelavec Janeza Bleiweisa. Oče naroda slovenskega ni zamudil dneva, da bi ne bil stopil v Horákov prodajalnico v Židovskih ulicah, in isto tako redni obiskovalci so bili drugi narodni odličnjaki kakor dr. Costa, V. C. Supan, Svetec itd. Tu so se vršili marsikdaj jako važni pogovori in delali znameniti sklepi, katere je kakor drugi tako tudi Horák potem v svojem krogu izvrševal z njemu lastno energijo, previdnostjo in neomahljivostjo. L. 1865. ustanovil je Horák takozvano meščansko stranko v Ljubljani in jedino tej stranki, oziroma nje vodji Horáku je bilo zahvaliti, da je dobila Ljubljana po smrti Ambroževi narodnega župana dra. Costo. Kot voditelj narodnih meščanov skrbel je Horák tudi za njih materijelno blagostanje. Tako je prevzel meščansko vojašnico v Trnovem, na pol podrti in po prejšnjem vodstvu društva prezadolženo, ter v nekaj letih plačal dolgove, popravil in prezidal vojašnico tako, da sedaj ustreza vsem zahtevam. Društvenikom daje vojašnica sedaj skoro petodstotno rento. Naravno je, da so meščani klicali tako spretnega in delavnega moža na vsa odlična mesta, katera so imeli oddajati. In Horák je delal, delal na vso moč in brez preuehanja, v mestnem zboru Ljubljanskem — Horák je izposloval, da se

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesti utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francosko žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 2 (18—7)

Zahvala.

Slavna kranjska hranilnica je blagovolila podariti 50 goldinarjev za ograjenje in obdelovanje tukajšnjega šolskega vrta in za vrtno orodje. Za ta velikodušni dar se podpisano šolsko vodstvo prav lepo zahvaljuje.

Šolsko vodstvo Sv. Križ pri Litiji,

9. dan maja 1893.

Janko N. Jeglič, voditelj.

Umrli so v Ljubljani:

12. maja: Jožef Ježek, mizarjev sin, 8 let, Poljanska cesta št. 37, škariatica. — Jožef Mandel, mizar, 37 let, Poljanski nasip št. 50, plućnica.

13. maja: Franc Skubic, delavčev sin, 7 mesecev, Streliške ulice št. 14, božjast.

16. maja: Amalija Fabian, trgovčeva hči, 15 mesecev, Cesarja Jožefa trg št. 8, meningitis.

V deželni bolnici:

11. maja: Janez Mlakar, delavec, 33 let, jetika.

12. maja: Jakob Pečevnik, delavec, 46 let, jetika. — Apolonija Bokas, gostija, 63 let, emphysema pulm. — Leopold Čeh, krojač, 38 let, tuberkuloza v grlu. — Feliks Vidic, železniški uradnik, 44 let, fractura complicata, contusio et commotio cerebri.

13. maja: Janez Starabanič, delavec, 36 let, vnetica ledvic. — Janez Krašovic, kajzarjev sin, 3 leta, davica.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
15. maja	7. zjutraj	737.5 mm.	11.0°C	sl. svz.	jasno	
	2. popol.	733.7 mm.	23.8°C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	733.3 mm.	16.0°C	sl. jzh.	jasno	

Srednja temperatura 16.9, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dué 16. maja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.90	—	gld. 97.65
Srebrna renta	97.60	—	97.35
Zlata renta	117.00	—	116.80
4% kronska renta	96.45	—	96.10
Akcije narodne banke	979.00	—	980.00
Kreditne akcije	335.00	—	332.10
London	123.95	—	124.00
Srebro	—	—	—
Napol.	9.79 1/2	—	9.80
C. kr. cekini	5.82	—	5.82
Nemške marke	60.37 1/2	—	60.42 1/2

Dué 15. maja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	50	—
Ogerska zlata renta 4%	115	15	—
Ogerska papirna renta 5%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	50	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121	20	—
Kreditne srečke po 100 gld.	196	—	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	—	—	—
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151	25	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	264	—	—

Upravništvo „Slov. Naroda“

uljudno naznanja tem potom, da se bode oziralo le na ista oznanila, oziroma vprašanja, katerim je priložena poštna znamka za odgovor.

Trgovina

z mešaním blagom

proda se takoj v nekem trgu na Dolenjskem.

Natančneje se izve ustno ali pismeno pri Antonu Majcen-u v Mokronogu. (518—1)

Na pomoč!

Velikanska nesreča zadela je 7. t. m. vse prebivalce vasi Zahomce pri Ziljski Bistrici. S strahovito naglostjo razširjajoč se velik požar je do tal pokončal 67 poslopij, veliko živine in vse blago. — Škoda se ceni nad 140.000 gld., vsa zavarovalnina pa znaša le 19.000 gld.

Podpisani odbor prosi vse rodoljube, tem, v največji bedi živečim ponesrečenim kmetovalcem, gostačem in poslom pripomoči in vzprejema zahvalno vsak dar.

Bistrica na Zilji, dné 14. maja 1893.

Pomožni odbor:

F. pl. Mottoni,
predsednik.

Janez Šnabel.

Gostilna „Pri Tončku“

na Martinovi cesti šte. 35 pri Ljubljani, občina Vodmat, (517)

se prodá pod ugodnimi plačilnimi pogoji.

Taki, ki resno na to reflektujejo, blagovolijo naj se obrniti na gosp. Ignacija Erschen-a v Šiški št. 66.

Prodaja hiše.

Hiša v Knapovšah, občina Medvode, v dobrem stanu, z lepim vrtom in posebnim vrtilcem se prodá po nizki ceni.

Več se izve pri Antonu Končan-u v Knapovšah št. 11. (519—1)

V lovski in mokri jesenski dobi moči je doseči mehkega in suhega obuvala samo tedaj, če se rabi F. BENDIK-ova v št. Valentinu (Nižja Avstrija) patentovana, nepremočna

redilna mast za usnje

ki se rabi pri obuvalu na Najvišjem dvoru že nekaj let, kakor tudi za svetljenje in voženje istega c. kr. izključno privilegirana

svetilna tinktura za usnje

katera ne pušča barvo ter je izkušana od c. in kr. državnega vojnega ministerstva in je v rabi v c. in kr. vojski in največjih prevoznih podjetjih.

Cena

svetilni tinkturi za usnje:	redilni masti za usnje:
1 kilo gld. 1.20	1/4 pušica gld. —.80
steklenica št. 1 —.80	1/2 pušice —.40
steklenica št. 2 —.40	3/4 pušice —.20
steklenica št. 3 —.20	1 1/2 pušice —.10

V vseh večjih mestih monarhije v zalogi. — Glavna zaloga v Ljubljani pri Schussnig-u & Weber-ju; v Kranji pri Pettan-u; v Radovljici pri Homan-u; v Celju pri R. Stieger-ju. (965—18)

Svari se pred ponarejanjem.

Jedino pravo prirejanja pristuje F. Bendiku v št. Valentinu.

Zobni zdravnik SCHWEIGER

stanuje (47—19)

v hôtelu „Pri Maličič“

II. nadstropje, št. 25—26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 10.—11. ure.

Najnovejše zobe, zobovja in plombiranje.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. do 31. maja 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Inomost, Linca, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linca, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Ischla, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 8. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—105)

Izjava.

Izjavljava tem potom izrečno, da sva jedino le mi dva izumila naš (520—1)

pristni

Finger-jev Plznski pivni grenčec

in da se isti proizvaja izključno le v najini tovarni za Plznski pivni grenčec in da se izvaža direktno le od najine strani. Prosiwa torej, da se ne bi najin izvrstni proizvod, ki je uveden v celi monarhiji, zamenjaval z drugimi pijačami jednakega imena in da bi se v slučajni potrebe obračalo direktno do najine tvrdke.

Z velespoštovanjem

Tovarna za Plznski pivni grenčec
Henrik & Adolf Finger, Plzn.

Kurja očesa

žulje in trdo kožo na nogah odstranjuje najsigurneje, hitro in brez bolečin, kakor se splošno priznava,

Trnkóczy-jev
Elizabetin obliž 40 kr.

ki se naj v lekarnah izrečno zahteva, toda pristen je le, če ima varstveno znamko, ki je zraven natisnena in postavno depozitovana.

Če se vpošlje 45 kr. v pismenih znakah, se pošilja brez daljših stroškov iz

Trnkóczy-jeve levje lekarne,

Dunaj, VIII. okraj. (487—4)

Zaloga v Ljubljani: v vseh lekarnah.

IVAN ALBREHT

trgovec in posestnik

ANTONIJA ALBREHT rojena PANTAR

poročena.

V Kranji, dné 16. majnika 1893.

(516)

!Darila za Binkošti!

Jako lepe ure najnovejše vrste po znižanih cenah:

Srebrne žepne ure za dečke in gospode od 6 gld. 50 kr. naprej; srebrne žepne ure za dame od 7 gld. naprej; zlate žepne ure za dame od 14 gld. naprej; zlate žepne ure za gospode od 30 gld. naprej.

V zalogi imam ure, ki imajo na zapiralo lepo urezane podobe sv. Birme.

Priporočam srebrne in zlate veržice, prstane, zapestnice, ušane.

Za vse blago jamčim.

Uljudno vabim na ogled moje velike zaloge in se toplo priporočam. (194—18)

FRAN ČUDEN

urar in trgovec z zlatino
v Ljubljani, Slonove ulice.

